

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: Gh. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică Compania „Teleradio-Moldova”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică Compania „Teleradio-Moldova” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fluctus” cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere, dobânzii de întârziere, constatarea faptului rezilierii contractului, compensarea cheltuielilor de judecată, și

la cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Fluctus” împotriva Instituției Publice Compania „Teleradio-Moldova” cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 iunie 2015, IPNA Compania „Teleradio-Moldova” (actualmente IPC „Teleradio-Moldova”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Fluctus” cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere, dobânzii de întârziere, constatarea faptului rezilierii contractului, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 2 septembrie 2014 între IPNA Compania „Teleradio-Moldova”, ca locator, și SRL „Fluctus”, ca locatar, a fost încheiat contractul de locațiune înregistrat cu nr. 287, în temeiul căruia IPNA Compania „Teleradio-Moldova” s-a obligat să transmită în locațiune încăperea cu o suprafață de 39,2 m.p., situată în mun. Chișinău, str. Miorița 1, iar SRL „Fluctus” s-a obligat să achite lunar plata pentru chirie, în avans, până la data de 10 a lunii premergătoare, în care nu se includeau cheltuielile pentru serviciile comunale, energia electrică și paza care se achita separat conform facturilor.

A mai indicat că în temeiul actului de primire predare din 2 septembrie 2014 anexa nr. 3 la contract a transmis în locațiune încăperea (studioul) cu o suprafață de 39,2 m.p., situată în mun. Chișinău, str. Miorița 1 în condițiile prevăzute de contract, astfel îndeplinindu-și toate obligațiunile asumate față de pârâtă, or, SRL „Fluctus” s-a eschivat de la onorarea în termen a obligațiunilor contractuale asumate, ceea ce a generat întârzieri de plată.

Reclamanta a mai menționat că în scopul soluționării amiabile a litigiului, a expediat în adresa debitorului cererile prealabile nr. 01-14/1295 din 26 noiembrie 2014, nr. 01-14/145 din 24 februarie 2015 conform cărora a solicitat achitarea datoriei, penalităților de întârziere comunicând și privind consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiilor sale, cereri lăsate fără răspuns și executare.

Drept urmare, prin demersul nr. 01-14/213 din 25 martie 2015, în temeiul prevederilor contractuale, Compania a denunțat contractul de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014 solicitând eliberarea spațiilor ocupate, cerințe care de asemenea au rămas fără răspuns.

A subliniat că la 30 aprilie 2015, conform informației contabile, datoria prescrisă în baza contractului de locațiune, inclusiv serviciile comunale, energia electrică și pază, constituia suma de 21 571,13 de lei, iar conform pct. 3.5 a contractului pentru data de 31 mai 2015 au fost calculate penalități de întârziere în mărime de 15 005,87 lei.

IPC „Teleradio-Moldova”, concretizându-și acțiunea a solicitat încasarea de la SRL „Fluctus” a datoriei în mărime de 101 220,82 de lei, a penalității de întârziere în mărime de 81 858 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 30966,29 de lei, constatarea faptului rezilierii contractului de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014, evacuarea forțată a SRL „Fluctus” din spațiile IPC „Teleradio-Moldova”, încasarea de la SRL „Fluctus” în beneficiul IPC „Teleradio-Moldova” a taxei de stat în mărime de 1 097,31 de lei.

La 25 iunie 2018, SRL „Fluctus” a depus acțiune reconvențională împotriva IPC „Teleradio-Moldova” prin care a solicitat recunoașterea nulă a contractului nr. 287 din 2 septembrie 2014.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că la 2 septembrie 2014, între IPNA Compania „Teleradio-Moldova”, ca locator, și SRL „Fluctus”, ca locatar, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 287 privind darea în arendă a biroului nr. 905 și a unei părți a acoperișului din clădirea Casei Radio, situat la adresa mun. Chișinău, str. Miorița 1.

A relevat că în conformitate cu informația din Registrul patrimoniului public la situația din 1 ianuarie 2017 edificiul situat la adresa mun. Chișinău, str. Miorița 1, reprezintă patrimoniu de stat.

A susținut că în temeiul pct. 10 și 13 din Regulamentul cu privire la modul de dare în arendă și cuantumul arendei patrimoniului de stat, aprobat prin ordinul Ministerului Economiei și Reformelor nr. 41 din 28 decembrie 1998 și ordinul Ministerului Finanțelor nr. 148 din 24 decembrie 1998, contractul de arendă sau modificările lui pot fi semnate doar după primirea autorizației de la Departamentul Privatizării (Agențiile lui teritoriale).

Astfel, a menționat că în conformitate cu Capitolul VII din Regulament, determinarea arendașului bunurilor de stat se efectuează în baza unei licitații, organizate în același mod ca și licitațiile cu strigare pentru comercializarea obiectelor patrimoniului de stat supuse privatizării.

De altfel, a susținut că conform prevederilor pct. 11 din Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, cu cel puțin 15 zile, înainte de începerea licitației, vânzătorul publică în Monitorul Oficial și după caz, în presa locală un comunicat informativ privind desfășurarea licitației.

A afirmat că nici blancheta contractului de locațiune și nici textul nu conțin datele privind primirea autorizației de la departamentul Privatizării pentru semnarea și modificarea acestuia.

Așadar, a subliniat că conform răspunsului nr. 95 eliberat de Agenția Informațională de Stat „Moldopress” la 21 iunie 2018, rezultă că IPC „Teleradio-Moldova” în perioada 1 ianuarie 2014 – 2 septembrie 2014, nu a publicat în Monitorul Oficial al RM, un anunț cu privire la desfășurarea licitației cu strigare, privind darea în arendă/ locațiune a biroului nr. 905 și a unei părți a acoperișului din clădirea Casei Radio, situat la adresa mun. Chișinău, str. Miorița 1.

În aceste circumstanțe, a considerat contractul litigios nul, în condițiile în care a fost încheiat contrar prevederilor legii, subsecvent solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea IPC „Teleradio-Moldova”, s-a încasat de la SRL „Fluctus” în beneficiul IPC „Teleradio Moldova” datoria în mărime de 16764,35 de lei, penalitatea în mărime de 7 404 lei, taxa de stat în mărime de 725,05 de lei, în partea pretenției IPC „Teleradio-Moldova” privind constatarea rezilierii contractului procesul s-a încetat, în rest acțiunea inițială și acțiunea reconvențională depusă de SRL „Fluctus” a fost respinsă.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 28 decembrie 2018, IPC „Teleradio-Moldova” a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de IPC „Teleradio-Moldova” și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de IPC „Teleradio Moldova” împotriva SRL „Fluctus” cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere, dobânzii de întârziere, constatarea faptului rezilierii contractului, compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională a SRL „Fluctus” împotriva IPC „Teleradio Moldova” cu privire la declararea nulității actului juridic.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 8, 9, 10, 11, 199, 200, 512, 514, 572, 602, 666, 667, 668, 875, 970, 704 Cod civil, Colegiul a considerat neîntemeiat apelul declarat și întemeiată și legală soluția primei instanțe.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul a reținut că la 2 septembrie 2014 între IPNA Compania „Teleradio-Moldova”, ca locator, și SRL „Fluctus”, ca locatar, a fost încheiat contractul de locațiune înregistrat cu nr. 287, pe perioada 2 septembrie 2014 - 31 decembrie 2015, în temeiul căruia IPNA Compania „Teleradio-Moldova” s-a obligat să transmită în locațiune încăperea cu o suprafață de 39,2 m.p. în incinta Casei Radio, situată în mun. Chișinău, str. Miorița 1 și 2 m.p. a acoperișului Casei Radio (conform anexei nr. 4), iar SRL „Fluctus” s-a obligat să achite lunar plata pentru chirie, în avans, până la data de 10 a lunii premergătoare, care nu includea cheltuielile pentru serviciile comunale, energia electrică și paza care se achită separat conform facturilor precum și să utilizeze bunul închiriat în scopul amenajării studioului pentru funcționarea postului radio „Datina FM”.

La 2 septembrie 2014 în temeiul actului de primire predare semnat de părți, IPNA Compania „Teleradio-Moldova” a transmis iar SRL „Fluctus” a primit în posesiune și folosință temporară studioul cu o suprafață de 39,2 m.p., în incinta

Casei Radio, situat în mun. Chișinău, str. Miorița 1 și 2 m.p. a acoperișului Casei Radio situați în mun. Chișinău, str. Miorița 1.

Ulterior, la 13 octombrie 2014, între aceleași părți a fost încheiat Acordul adițional nr. 320 la contractul de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014.

Conform pct.1. al acordului adițional, pct.1.1. al contractului se expune în redacția potrivit căruia, obiectul contractului constituie transmiterea în posesiune și folosință temporară contra plată a suprafețelor Casei Radio (mun. Chișinău, str. Miorița 1), conform anexei nr. 4, după cum urmează: biroul nr. 905 cu o suprafață de 39,2 m.p., încăpere auxiliară cu o suprafață de 0,4 m.p., 2 m.p. a acoperișului Casei Radio.

Conform pct. 2 a aceluiași acord, plata chiriei stabilită în pct. 3.1 al contractului se majorează cu 1 393 de lei și va constitui 44 820 de lei, or, SRL „Fluctus” nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contract.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 24 februarie 2015, IPNA Compania „Teleradio-Moldova” a expediat în adresa SRL „Fluctus” o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea datoriei pentru locațiune în sumă de 7 324,64 de lei.

Ulterior, IPNA Compania „Teleradio-Moldova” a expediat o altă cerere prealabilă în adresa SRL „Fluctus”, prin care a solicitat achitarea datoriei pentru locațiune în sumă de 16 764,35 de lei și penalității de întârziere în sumă de 7 404,06 de lei.

Astfel, Colegiul a constatat că debitorul SRL „Fluctus” a fost somat privind achitarea sumei de 16 764,35 de lei cu titlu de datorie și sumei de 7 404,06 de lei cu titlu de penalitate de întârziere.

Conform demersului nr. 01-14/213 din data de 25 martie 2015, IPNA Compania „Teleradio- Moldova” drept rezultat al neonorării obligațiilor asumate prin contractul de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014 și neglijării somației privind achitarea datoriei și penalității de întârziere a informat debitorul despre rezilierea contractului de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014 începând cu data de 10 martie 2015, solicitând eliberarea spațiilor ocupate cu restituirea acestora companiei până la data de 1 aprilie 2015, stingerea datoriei acumulate pentru locațiune, inclusiv penalitățile de întârziere.

Or, urmare a neonorării somației la 15 iunie 2015, IPNA Compania „Teleradio-Moldova” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Fluctus”

Colegiul a mai reținut că pe parcursul examinării cauzei, și anume la 25 iunie 2018, SRL „Fluctus” a depus acțiune reconvențională împotriva IPNA Compania „Teleradio-Moldova”, solicitând recunoașterea nulă a contractului nr. 287 din 2 septembrie 2014.

Totodată, instanța de apel, reieșind din pretențiile formulate de IPNA Compania „Teleradio Moldova”, Colegiul a reținut că aceasta pretinde de la SRL „Fluctus” încasarea datoriei în mărime de 101220,82 de lei, penalității de întârziere în mărime de 81 858 de lei, dobânzii de întârziere în mărime de 30 966,29 de lei, taxei de stat în mărime de 1 097,31 de lei, constatarea faptului rezilierii contractului de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014, evacuarea forțată a SRL „Fluctus” din spațiile IPNA Compania „Teleradio-Moldova”.

La caz, Colegiul a observat că locatorul IPNA Compania „Teleradio-Moldova” a depus declarație de reziliere scrisă, aceasta a fost recepționată de locatarul SRL „Fluctus”, care a predat cheile la pază, ultimului fiindu-i restricționat

în continuare accesul în imobil, ceea ce denotă că contractul de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014, a fost desființat începând cu 10 martie 2015.

Astfel, în speță, în situația în care s-a optat în vederea acestei metode de apărare a dreptului pretins încălcat, or, alte cerințe formulate de către reclamant au fost epuizate, prin utilizarea la alegerea sa a formulei de apărare, Colegiul a considerat întemeiată soluția instanței de fond cu referire la cerința privind constatarea faptului rezilierii. Ori, contractul de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014, a fost deja reziliat prin declarația scrisă a locatarului IPNA Compania „Teleradio-Moldova”, iar constatarea faptului rezilierii în aceste împrejurări a fost calificată de Colegiu ca una care nu este necesară.

Conform art. 11 alin. (1)-(2) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În special, este contrar buneii-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Totodată, instanța de apel a calificat comportamentul apelantei drept o tentativă de distorsionare a adevărului în condițiile pretinsei calități de bună-credință, or, în acest mod apelanta confirmă că este în cunoștință de cauză vizavi de caracterul doar formal al argumentelor invocate în speță, lipsind suportul factologic justificativ suficient, ce ar exclude dubiile unui observator rezonabil vizavi de aspectele menționate.

Colegiul a considerat relevant și faptul că ulterior rezilierii contractului în adresa SRL „Fluctus” nu au fost expediate în modul prevăzut de lege facturi fiscale pentru achitarea serviciilor comunale, iar facturile fiscale anexate la materialele cauzei nu pot fi reținute în calitate de probe, or nu sunt contrasemnate de către ambele părți, actele de verificare întocmite de reclamantă la fel nu sunt contrasemnate de ambele părți, astfel că acestea nu constituie probe în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, ceea ce denotă inexistența raporturilor contractuale după rezilierea contractului.

Așadar, dat fiind că rezilierea contractului presupune încetarea raporturilor contractuale între părți și, implicit, a drepturilor și obligațiilor reciproce instituite în baza contractului, contractul de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014 fiind reziliat a încetat pe de o parte să mai producă efecte juridice pe viitor, iar pe de altă parte a oferit creditorului apelant IPNA Compania „Teleradio-Moldova” posibilitatea să pretindă de la debitor datoria formată până la momentul rezilierii contractului.

Respectiv, dat fiind că debitorul SRL „Fluctus” a fost somat despre necesitatea achitării sumei de 16 764,35 de lei cu titlu de datorie și sumei de 7404,06 lei, cu titlu de penalitate de întârziere, fiind totodată informată că în cazul neachitării sumei de 24 168,41 de lei în termenul oferit, contractul de locațiune nr. 287 din 2 septembrie 2014 urma a fi considerat reziliat începând cu 10 martie 2015, intimata SRL „Fluctus” nu este degrevată de obligația de achitare a sumei de 16 764,35 de lei cu titlu de datorie și sumei de 7 404,06 lei, cu titlu de penalitate de întârziere, or efectele rezilierii constau în încetarea drepturilor și obligațiilor părților contractului pentru viitor, iar obligațiile neexecutate până la momentul dispunerii rezilierii se mențin în vigoare, ceea ce justifică soluția instanței de fond în acest sens de admitere parțială a acestor pretenții.

Totodată, Colegiul a respins argumentul apelantei privind necesitatea achitării datoriei în partea ce excedă suma de 16 764,35 lei, or, rezilierea contractului presupune încetarea raporturilor contractuale între părți și, implicit, a drepturilor și obligațiilor reciproce instituite în baza contractului, iar continuarea unei obligații contractuale după denunțarea acesteia de către o parte contractantă, ar submina principiul forței obligatorii a actului juridic, desconsiderând efectele juridice ale declarației de reziliere.

Colegiul a respins ca fiind neîntemeiat și argumentele apelantei privind temeinicia cerinței de încasare a penalității în partea ce excedă suma de 7 404,06 lei, în condițiile în care pe de o parte termenul de executare a obligației nu este determinat iar pe de altă parte la materialele cauzei lipsește dovada somării debitorului în privința acestor sume, ceea ce denotă că debitorul nu a fost pus în întârziere.

Reținând prevederile art. 624 alin. (1) și (4), 625 alin. (1) și (2) Cod civil, Colegiul a specificat că părțile, stipulând o penalitate pentru eventuala neexecutare a obligațiilor contractuale și semnând această înțelegere, au dat o evaluare consecințelor neexecutării acestor obligații, luând în calcul circumstanțele concrete și specificul raporturilor contractuale, capacitatea de plată, mărimea despăgubirii și alte circumstanțe relevante.

Colegiul a reținut că aplicarea clauzei penale presupune doar neexecutarea unei obligații principale din partea debitorului, iar existența cât și întinderea prejudiciului nu necesită a fi dovedite, creditorul urmând să dovedească numai existența obligației contractuale și faptul că aceasta nu a fost executată.

Or, la caz, debitorul nu a fost somat în privința sumelor pretinse cu titlu de penalitate în partea ce excedă suma de 7 404,06 lei, ceea ce justifică soluția instanței de fond și în această privință.

Colegiul a apreciat ca fiind nejustificată legal și cerința de încasarea din contul debitorului SRL „Fluctus” a dobânzii de întârziere în sumă de 30 966,29 de lei.

De altfel, la caz, dat fiind că debitorul SRL „Fluctus” nu s-a aflat în întârziere de plată, Colegiul a considerat că apelanta nu este îndreptățită în circumstanțele prezentei spețe de a cere încasarea din contul debitorului și a dobânzilor de întârziere în sumă de 30 966,29 lei, or dobânda prevăzută de art. 619 are un caracter de sancțiune care se aplică pentru perioada în care debitorul se află în întârziere, situație care în speță nu se atestă, constatând că instanța de fond în temei legal a respins și cerința de încasare a dobânzii de întârziere.

La 6 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, IPC „Teleradio-Moldova” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor din acțiune, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, precum și au dat o apreciere greșită materialului probator, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 mai 2021 și a expediat-o participanților la proces la data de 21 iunie 2021 (f.d. 206, Vol. I), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 6 septembrie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 28 septembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 15, Vol. II), or, până la data examinării cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de IPC „Teleradio-Moldova”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IPC „Teleradio-Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de IPC „Teleradio-Moldova”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică Compania „Teleradio-Moldova”, împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat